

Fordringstypebilag – 11/2-19

Forretningsonboarding af kommuner

Parkeringsafgifter

INDHOLD

BILAG 40 – PARKERINGSAFGIFT (KFPAFGI)	4
---	---

Bilag 41 – Parkeringsafgift (KFPAFGI)

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen KFPAFGI omfatter fordringer vedrørende betaling af parkeringsafgift pålagt af kommunen efter reglerne i

- Bekendtgørelse nr. 1324 af 21. november 2018 af lov om færdsel med senere ændringer (herefter ”færdselsloven”)
- Bekendtgørelse nr. 877 af 25. juni 2018 om vejmyndighedernes parkeringskontrol (herefter ”parkeringskontrolbekendtgørelsen”)
- Lov nr. 1520 af 27. december 2014 om offentlige veje med senere ændringer (herefter ”vejloven”).
- Bekendtgørelse nr. 940 af 10. december 1997 om afgift for standsnings- og parkeringsforseelser (herefter ”afgiftsbekendtgørelsen”)

Reglerne er nærmere beskrevet i afsnit 2 vedr. det retlige grundlag.

Fordringstypen (KFPAFGI) omfatter ikke renter og gebyrer i forbindelse med parkeringsafgift, idet KFPAFGI er en hovedfordring.

Fordringshaver har oplyst, at der p.t. pålægges gebyrer, men **ikke** renter, i forbindelse med opkrævning af en fordring forud for fordringens oversendelse til inddrivelse. Fordringshaver skal være opmærksom på, at såfremt Fordringshaver på et senere tidspunkt måtte vælge at pålægge renter af en fordring omfattet af denne fordringstype, må disse renter, som anført, **ikke** oversendes i denne fordringstype.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

De under afsnit 1.1 oplyste love og bekendtgørelser indeholder regelgrundlaget for, hvornår en overtrædelse af bestemmelserne for standsning og parkering kan medføre, at der pålægges en parkeringsafgift samt størrelsen af denne parkeringsafgift. Derudover indeholder regelgrundlaget bestemmelser om, hvilke myndigheder og i hvilket omfang disse har beføjelser til at pålægge parkeringsafgifter for overtrædelse af bestemmelserne. Endelig indeholder regelgrundlaget bestemmelser om frist for betaling af en pålagt parkeringsafgift, samt hvem der hæfter for betaling af denne. De relevante dele af regelgrundlaget fremgår nedenfor.

Af færdselslovens § 2 (Definitioner) følger bl.a.:

”I denne lov forstås ved:

(...)

18. Parkering

enhver hensætning af et køretøj med eller uden fører. Standsning kortere end 3 minutter, standsning for af- eller påstigning samt af- eller pålæsning af gods anses dog ikke for parkering. Et køretøj, som hensættes, fordi det på grund af uheld eller teknisk fejl ikke er i stand til at fortsætte kørslen ved egen kraft eller ikke er i stand til at fortsætte kørslen forsvarligt, anses for parkeret, 18 timer efter at det er hensat.

(...)”

Af færdselslovens § 121 i kap. 17 vedr. straf, afgifter m.v. (Standsnings- og parkeringsafgifter) følger:

”Politiet kan pålægge en afgift for overtrædelse af:

1)§ 28, stk. 2, 1. pkt.,

2)§ 28, stk. 3,

3)§ 29, stk. 1, nr. 1, 2, 3, 5, 7, 8, 9, 10 og 11, og stk. 2,

4)§ 29, stk. 3, nr. 1, nr. 2 for så vidt angår parkering ud for ind- og udkørsel til og fra ejendom, 565 nr. 3 og 4,

5)standsnings- eller parkeringsforbud, der angives ved afmærkning, 566

6)de bestemmelser om parkering i opholds- og legeområder, der udfærdiges i medfør af § 40,

7)standsnings- eller parkeringsforbud, der fastsættes efter §§ 92 og 92 d, selv om forbuddet ikke angives ved afmærkning,

8)andre bestemmelser om standsning eller parkering, der fastsættes i medfør af §§ 92, 92 d og 93, og

9)de bestemmelser om benyttelse af parkeringsautomater eller lignende, der udfærdiges i medfør af § 90, stk. 2 og 3, i lov om offentlige veje.

Stk. 2. Afgørelse om pålæggelse af afgift kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed og er ikke omfattet af forvaltningslovens § 19. Afgiften tilfalder statskassen.

Stk. 3. Afgiften pålægges ved en skriftlig meddelelse, der anbringes på køretøjet eller overgives til føreren.

Stk. 4. Afgiften påhviler den, der har foretaget den uretmæssige standsning eller parkering. Betales afgiften ikke inden den fastsatte frist, hæfter tillige ejeren (brugeren) for betalingen, medmindre det godtgøres, at føreren uberettiget var i besiddelse af køretøjet.

Stk. 5. Afgiften udgør 510 kr., jf. dog stk. 6. Afgiften udgør dog 1.020 kr. ved

1)parkering ud for ind- og udkørsel til og fra ejendom i strid med § 29, stk. 3, nr. 2,

2)parkering uden brug af parkeringskort for personer med handicap på parkeringsplads, der efter § 92, stk. 1, nr. 1, er reserveret til generel anvendelse for personer med handicap, eller

3)parkering med et andet køretøj på en parkeringsplads, der efter § 92, stk. 3, er reserveret til et eller flere bestemte køretøjer, som anvendes af en person med handicap.

Stk. 6. Afgiften udgør 2.040 kr. for lastbiler og busser, hvis tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg.

Stk. 7. Der kan for en overtrædelse omfattet af stk. 1 pålægges én afgift i døgnet, idet der dog tidligst kan pålægges en ny afgift, 24 timer efter at den forrige afgift er pålagt. Der kan for samme overtrædelse højst pålægges tre afgifter.”

Af færdselslovens § 122 a i kap. 17 vedr. straf, afgifter m.v. (Parkeringskontrollører) følger:

”Transport-, bygnings- og boligministeren kan bestemme, at kontrollen med overholdelse af de bestemmelser, der nævnes i § 121, stk. 1, helt eller delvist overlades til vejmyndigheden.

Stk. 2. Vejmyndigheden kan efter aftale bemyndige en anden vejmyndighed til helt eller delvist at varetage den parkeringskontrol, som i medfør af stk. 1 overlades til vejmyndigheden.

Stk. 3. Parkeringsafgift pålagt i henhold til bemyndigelse efter stk. 1 og 2 fordeles efter transport-, bygnings- og boligministerens nærmere bestemmelser mellem staten og den vejmyndighed, på hvis område kontrollen udføres. Reglerne i § 121, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3-6, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Transport-, bygnings- og boligministeren fastsætter nærmere regler om vejmyndighedens parkeringskontrol.”

Af vejlovens § 3 (Definitioner) følger bl.a.:

”I denne lov forstås ved:

Vejmyndighed:

Den myndighed, som administrerer en offentlig vej, jf. nr. 2, eller offentlig sti, jf. nr. 3.

Offentlige veje:

Veje, gader, broer og pladser, der er åbne for almindelig færdsel, og som administreres af stat eller kommune efter denne lov. De offentlige veje inddeles i statsveje og kommuneveje.”

I medfør af bemyndigelsesbestemmelsen i færdselslovens § 122 a, stk. 4, har Transport-, bygnings- og boligministeren udstedt parkeringskontrolbekendtgørelsen.

Af parkeringskontrolbekendtgørelsens § 1 fremgår:

”Kontrollen med overholdelse af de bestemmelser, der er nævnt i færdselslovens § 121, stk. 1, kan foruden af politiet varetages af vejmyndigheden, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 2. Vejdirektoratet varetager kontrollen for statsvejene.

Stk. 3. De kommunale vejmyndigheder kan ikke varetage kontrollen uden Vejdirektoratets tilladelse.

Stk. 4. Kontrollen med overholdelse af færdselslovens § 28, stk. 2, varetages alene af politiet.”

Af parkeringskontrolbekendtgørelsens § 2 fremgår:

”Pålæg af standsnings- og parkeringsafgift skal ske ved en skriftlig meddelelse, som indeholder oplysninger, der er angivet i bilag 1.”

Af bilag 1 fremgår i hovedoverskrifter, at parkeringsafgiften skal indeholde oplysninger om:

- 1) Hvilken myndighed, der har pålagt afgiften,
- 2) Begrundelse for afgiften,
- 3) Betalingsvejledning,
- 4) Klagevejledning ved for sen betaling og
- 5) Persondatalovgivning.

Bilaget definerer nærmere indholdet af de enkelte oplysninger.

2.1 Opkrævnings- og inddrivelsesregler

2.1.1 Opkrævningsregler.

Parkeringsafgifter opkræves efter reglerne i afgiftsbekendtgørelsen.

Af afgiftsbekendtgørelsens § 2 fremgår:

”Afgiften skal betales inden 10 dage fra den dag, den pålægges. Søges afgiften inddrevet hos ejeren (brugeren) i medfør af færdselslovens § 121, stk. 4, 2. pkt., gives der den pågældende en frist for afgiftens betaling på mindst 10 dage fra den dag, hvor afgiftskravet er meddelt denne.

Stk. 2. Er såvel føreren som det motordrevne køretøj hjemmehørende i udlandet, kan politiet opkræve afgiften på stedet.”

Fordringshaver har oplyst, at opkrævningen sker ved, at der placeres en parkeringsafgift på det køretøj, som Fordringshaver i sin egenskab af parkeringskontrollerende myndighed efter færdselsloven og vejlovens bestemmelser vurderer, er parkeret på en sådan måde, at det ikke overholder regelgrundlagets bestemmelser om standsning og parkering. Parkeringsafgiften indeholder angivelse af en betalingsfrist på 10 dage, jf. afgiftsbekendtgørelsens § 2, stk. 1, 1. pkt., når der konstateres en sådan ulovlig parkering af køretøjet, der efter regelgrundlaget kan udløse en parkeringsafgift.

Såfremt parkeringsafgiften ikke betales inden den i afgiftspålægget anførte frist, sender Fordringshaver på et ikke nærmere fastlagt tidspunkt efter udløbet af fristen en påmindelse eller et påkrav til ejeren eller den registrerede bruger af køretøjet. Denne meddelelse indeholder en ny betalingsfrist til ejeren eller den registrerede bruger på mindst 10 dage fra den dag, hvor afgiftskravet er meddelt ejeren eller den registrerede bruger, jf. afgiftsbekendtgørelsens § 2, stk. 1, 2. pkt. Påmindelsesskrivelsen har ifølge Fordringshavers oplysninger ikke karakter af en rykker og indeholder som følge heraf ikke et rykkergebyr. Såfremt ejeren eller den registrerede bruger af køretøjet på trods heraf fortsat ikke betaler afgiften, har Fordringshaver oplyst, at der vil blive udsendt rykker, hvorpå der pålægges rykkergebyr.

Fordringshaver har oplyst, at der kun sendes påmindelsesskrivelse eller påkrav til enten køretøjets ejer/den registrerede bruger, som herefter er den/de skyldnere, der eventuelt kan oversendes til inddrivelse.

Såfremt ejeren/den registrerede bruger af køretøjet ikke betaler efter sædvanlig rykkerprocedure, vil fordringen herefter søges inddrevet.

2.1.2 Inddrivelsesregler.

Af parkeringskontrolbekendtgørelsens § 3 fremgår:

”Afgifter pålagt af vejmyndigheden opkræves af vejmyndigheden og inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden.”

Fordringer omfattet af denne fordringstype inddrives af restanceinddrivelsesmyndighederne under Skatteforvaltningen (herefter: ”RIM”) efter reglerne i lovebekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter: ”gældsinddrivelsesloven”), jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forstås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver fordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til RIM, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Fordringshaver har oplyst, at det alene vil være fordringer rettet mod køretøjets ejer eller den registrerede bruger, der vil blive oversendt til inddrivelse.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer som ændret ved lov nr. 140 af 28. februar 2018 om ændring af straffeloven, lov om forældelse af fordringer, lov om erstatningsansvar og lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser (herefter: "forældelsesloven") foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Der gælder ikke særskilte forældelsesregler for Fordringshavers krav omfattet af denne fordringstype, hvorfor fordringer under denne fordringstype forældes efter forældelseslovens regler.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

"Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2 Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb."

Forældelseslovens § 2, stk. 1, bruger ikke begrebet "forfaldstid", men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden.

I det tilfælde, hvor der er indrømmet skyldneren løbedage eller anden frist, jf. forældelseslovens § 2, stk. 2, er det en betingelse, for at forældelsesfristen først løber fra betalingsfristens udløb, at skyldneren har haft krav på fristen enten i kraft af den konkrete aftale eller i kraft af en lovhjemlet sidste rettidig betalingsdag.

Af § 2, stk. 1, 1. pkt., i afgiftsbekendtgørelsen følger det, at parkeringsafgiften skal betales inden 10 dage fra den dag, hvor parkeringsafgiften pålægges.

Det antages som følge af ovenstående, at krav på parkeringsafgift forfalder til betaling 10 dage fra den dag, hvor afgiftskravet blev pålagt.

Søges parkeringsafgiften inddrevet hos ejeren eller den registrerede bruger i medfør af færdselslovens § 121, stk. 4, 2. pkt., følger det af afgiftsbekendtgørelsens § 2, stk. 1, 2. pkt., at der gives den pågældende en senere rettidig betalingsfrist for parkeringsafgiftens betaling på mindst 10 dage fra den dag, hvor afgiftskravet er meddelt.

Af parkeringskontrolbekendtgørelsens bilag 1, 3. pkt., under Betalingsvejledning fremgår ligeledes, at meddelelsen om pålæg af standsnings- og parkeringsafgift skal indeholde oplysninger om betalingsfrist, og hvordan betaling kan ske.

Som følge af ovenstående beregnes forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for fordringer omfattet af denne fordringstype fra udløbet af fristen på 10 dage fra afgiftens udstedelse, hvilket vil være sammenfaldende med forfaldsdatoen.

Såfremt der ligger en dom eller et forlig til grund for fordringen, dvs. hvori fordringens eksistens og størrelse er fastslået, udgør dommen eller forliget et særligt retsgrundlag med en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den dag, hvor dommen er afsagt, eller forliget er indgået, hvilket gælder uanset en eventuel betalingsfrist fastsat i dommen eller forliget. Hvis en dom har været anket, og Fordringshaver har fået medhold, er det datoen for dommen i ankeinstansen, der er afgørende.

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en ordinær forældelsesfrist på 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Fordringer på parkeringsafgifter ses på det foreliggende grundlag ikke at falde ind under de særlige forældelsesfrister i forældelseslovens kapitel 4, hvorfor forældelsesfristen for fordringer under fordringstypen (KFPAFGI) er den almindelige 3-årige forældelsesfrist.

For fordringer, der hviler på et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, gælder der en 10-årig forældelsesfrist. Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

- 1) når der er udstedt gældsbev for fordringen,*
- 2) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller*
- 3) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.*

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Såfremt en fordring er fastslået ved et særligt retsgrundlag, herunder når fordringens eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder således en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

3.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommende hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe inden for døgnet den 11. oktober 2017, indtræder 3-års forældelse ved udløbet af den 11. oktober 2020.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommende hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for parkeringsafgifter og på baggrund af Fordringshavers opkrævningspraksis er i det følgende angivet den mellem parterne fælles forståelse for, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces. For de øvrige stamdatafelter henvises til Aftalen pkt. 5.3 samt Fordringshaverportalen.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og gebyrer. Fordringshaver har oplyst, at Fordringstyper p.t. ikke beregner renter i forbindelse med opkrævning af fordringen.

Eksempel 1:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelsen er kr. 510. Der er afdraget kr. 100, inden fordringen oversendes til RIM. Restbeløbet som skal angives i feltet ”beløb” er kr. 410.

Eksempel 2:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelsen er kr. 510.

Af færdselslovens § 122 b (Modregning m.v.) fremgår:

”Ubetalt parkeringsafgift kan med tillæg af omkostninger modregnes i overskydende skat, i krav på tilbagebetaling af vægtafgift, jf. § 6, stk. 5, i lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v., og i krav på tilbagebetaling af afgift af bilens brændstofforbrug, jf. § 4, stk. 5, i lov om afgift efter brændstofforbrug for visse personbiler.”

Der er modregnet kr. 200, inden fordringen oversendes til RIM. Restbeløbet som skal angives i feltet ”beløb” er kr. 310.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens oprindelige hovedstol på tidspunktet for dens stiftelse.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelsen er kr. 510. Der er afdraget eller modregnet efter færdselslovens § 122 b kr. 100, inden fordringen oversendes til RIM. I feltet ”hovedstol” skal angives kr. 510.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos RIM. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringen skal Fordringshaver således angive fordringstypekoden KFPAFGI.

4.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter. Det er mellem Aftalens parter aftalt, at feltet er obligatorisk for denne fordringstype. Indholdet af dette felt vil blive brugt i de breve, RIM sender til skyldner.

Det er aftalt, at Fordringshaver oversender en entydig identifikation af fordringen med afsæt i det antal oplysninger, der i henhold til parkeringskontrolbekendtgørelsens § 2 skal fremgå af parkeringsafgiften, jf. afsnit 2. Der oversendes tilstrækkelige oplysninger, der gør skyldner i stand til at identificere hvilken parkeringsafgift, der er til inddrivelse.

Det er imellem Aftalens parter aftalt, at beskrivelsesfeltet som minimum skal indeholde følgende oplysninger:

Registreringsnummer, begrundelse for afgiften (forseelsen), klokkeslæt for afgiftens udstedelse, sted for forseelsen.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter benævnt ”periode start” og ”periode slut”).

Fordringshaver har oplyst, at parkeringsafgiften kan udstedes efter en såkaldt ”observationsperiode” af forseelsen, der kan strække sig over mere end én dag. Dog vil det være tidspunktet for udstedelse af parkeringsafgiften, der er afgørende for fastsættelse af fordringens periode. Som følge heraf betragtes

fordringens periode som et punkt i tid, uanset at forseelsens ”observationsperiode” kan strække sig over flere dage. At fordringen anses for at være et punkt i tid, vil fordringens periode start og periode slut være udtryk for samme dag.

Som følge af, at fordringen anses for at være et punkt i tid, er det mellem Aftalens parter bestemt, at Fordringshaver for denne fordringstype ikke angiver en periode. Felterne ”Periode start” og ”Periode slut” skal således ikke være udfyldt for fordringstypen KFPAFGI.

4.7 Stiftelsesdato

Stamdatafeltet ”stiftelsesdato” anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed. Det vil sige det tidspunkt, hvor fordringen opstår.

Den retsstiftende begivenhed for en parkeringsafgift er udstedelsen af parkeringsafgiften. Fordringshaver har oplyst, at datoen for overtrædelsen også betegnes som ”forseelsesdatoen”, hvilket er sammenfaldende med den dag, hvor parkeringsafgiften udstedes.

Denne fordringstype indeholder derfor alene fordringer, der relaterer sig til en enkelt dato, dvs. et ”punkt i tid”, se nærmere herom i afsnit 4.6. For denne fordringstype vil stiftelsestidspunktet således være den dato, hvor parkeringsafgiften udstedes. Det forudsættes, at datoen for overtrædelsen vil være sammenfaldende med datoen for udstedelsen af parkeringsafgiften.

I tilfælde af at der udstedes to eller tre parkeringsafgifter for samme overtrædelse, jf. færdselslovens § 121, stk. 6, vil hver af de pålagte parkeringsafgifter udgøre en selvstændig fordring (med hvert et selvstændigt stiftelsestidspunkt). Som konsekvens heraf vil stiftelsestidspunktet for den enkelte fordring være den dag (datoen), hvor parkeringsafgiften er pålagt.

I stamdatafeltet ”stiftelsesdato” skal datoen for udstedelsen af parkeringsafgiften (datoen for overtrædelsen/forseelsesdatoen) derfor registreres.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdagen er lig med det tidligste tidspunkt, hvor fordringshaveren kan kræve fordringen betalt.

Af § 2 i afgiftsbekendtgørelsen følger det, at parkeringsafgiften skal betales inden 10 dage fra den dag, hvor afgiften pålægges.

Søges parkeringsafgiften opkrævet hos ejeren/den registrerede bruger i medfør af færdselslovens § 121, stk. 4, 2. pkt., gives der den pågældende en senere frist for afgiftens betaling på mindst 10 dage fra den dag, hvor afgiftskravet er meddelt, jf. afgiftsbekendtgørelsens § 2, stk. 1, 2. pkt. Denne frist må betragtes som en ny sidste rettidige betalingsfrist, og rykker således ikke fordringens forfaldsdato. Se nærmere herom i afsnit 4.9.

Af parkeringskontrolbekendtgørelsens bilag 1, 3. pkt., under Betalingsvejledning fremgår, at meddelelsen om pålæg af parkeringsafgift skal indeholde oplysninger om betalingsfrist, og hvordan betaling kan ske.

Det er på baggrund af ovenstående mellem Aftalens parter aftalt, at Fordringshaver skal registrere fordringens forfaldsdato, som er 10 dage fra den dag, hvor parkeringsafgiften er pålagt.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet "sidste rettidige betalingsdato" defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Det følger af afgiftsbekendtgørelsen, at såfremt parkeringsafgiften søges opkrævet hos ejeren/den registrerede bruger i medfør af færdselslovens § 121, stk. 4, 2. pkt., gives der den pågældende en senere frist for afgiftens betaling på mindst 10 dage fra den dag, hvor afgiftskravet er meddelt, jf. afgiftsbekendtgørelsens § 2, stk. 1, 2. pkt. Fordringshaver har endvidere oplyst, at Fordringshaver ved evt. henvendelse fra skyldner i opkrævningsfasen indgår kortere afdragsordninger med skyldner vedr. betaling af parkeringsafgiften.

Indholdet af stamdatafeltet "sidste rettidige betalingsdato" vil være udtryk for den sidste dag, hvor skyldner – i henhold til aftalen/meddelelsen – rettidigt kan opfylde fordringen.

Fordringshaver har oplyst, at det altid vil være krav over for ejeren/den registrerede bruger af køretøjet, der vil blive oversendt til inddrivelse.

Såfremt kravet søges opkrævet hos ejeren/den registrerede bruger i medfør af færdselslovens § 121, stk. 4, 2. pkt., vil sidste rettidige betalingsdato tidligst være 10 dage efter, at afgiften er meddelt denne. Såfremt der er indrømmet skyldner en afdragsordning eller i øvrigt fastsat en frist inden for hvilken, betaling anses for rettidig, udfyldes feltet med denne dato.

Feltet udfyldes med en dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling i henhold til aftalen eller fastsættelsen anses for rettidig.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved CPR nr., AKR nr. eller CVR/SE nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen.

Fordringshaver har oplyst, at skyldner for en parkeringsafgift er ejeren/den registrerede bruger af motor-køretøjet, og at ejeren/den registrerede bruger både kan være en fysisk og/eller en juridisk person.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt anføre den dato, hvor fordringen forældes, hvilket er den dato, hvor forældelsesfristen udløber, det vil sige den sidste dato, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal være indeholdt i feltet, men den forældelsesdato, der gælder, når fordringen oversendes til RIM. Dette har relevans i tilfælde, hvor forældelsen har været suspenderet eller afbrudt.

Der er under afsnit 3 redegjort for forældelsesregler for parkeringsafgifter, herunder forældelsesfristens begyndelsestidspunkt og længde samt beregning af forældelsesdato.

Forældelsesdatoen beregnes som følge heraf som 3 år fra forfaldsdato, medmindre der i opkrævningen er sket forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet. I disse tilfælde skal fordringshaver selv beregne og indsætte den nye forældelsesdato.

Feltet skal således udfyldes med den sidste dato, hvor fordringen er retskraftig.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne ”domsdato” og ”forligsdato” anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til RIM om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning. Dom og forlig skal kun udfyldes i de tilfælde, hvor fordringens eksistens og størrelse er fastslået, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

Fordringshaver må kun registrere en domsdato eller en forligsdato, hvis:

- 1) dommen/forliget fastslår fordringens eksistens, og
- 2) dommen/forliget fastslår fordringens beløbsmæssige størrelse.

Det skyldes, at forældelsesfristen alene udskydes med 10 år, såfremt ovenstående betingelser er opfyldt, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

Hvis ikke der er opnået dom eller forlig, skal felterne være tomme ved oversendelsen af fordringen.

I tvivlstilfælde skal RIM kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er der et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet PSRM, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og RIM, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos RIM.

Filterreglerne består af nogle indholdsbaseerede og referencebaseerede regler. De indholdsbaseerede adgangregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebaseerede adgangregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfileret vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbaseeret eller referencebaseeret regel ikke er overholdt.

I det følgende beskrives de konkrete indholdsbaseerede og referencebaseerede adgangregler for fordringstypen KFPAFGI.

5.1 Regel-ID R_1_1: Fordringsartkoden skal være "INDR"

Fordringshaver har oplyst, at Fordringshaver sender fordringer til inddrivelse. Eftersom dette bilag alene vedr. fordringer oversendt til inddrivelse, skal feltet med fordringsartskode altid være udfyldt med "INDR".

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.2 Regel-ID R_1_2: Fordringen skal altid være en hovedfordring

Fordringer vedrørende manglende betaling for fordringer omfattet af denne fordringstype er hovedfordringer og skal altid registreres som en hovedfordring. Er dette ikke tilfældet, kan eventuelle underfordringer som gebyrer og renter til det pågældende krav ikke relateres til denne hovedfordring, hvilket er et krav for underfordringer.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.3 Regel-ID R_2_1: Fordringshaver skal oversende en forældelsesdato

Fordringshaver skal oversende en forældelsesdato for fordringen ved oversendelse til inddrivelse. Fordringshaver skal således udfylde stamdatafeltet "forældelsesdato" med en dato beregnet i overensstemmelse med beskrivelsen for stamdatafeltet ovenfor i pkt. 4.11.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.4 Regel-ID R_2_3 og R_2_3A: Forældelsesdatoen skal senest være lig med forfaldsdato plus 4 år

Fordringshaver beregner selv en forældelsesdato i overensstemmelse med beskrivelsen for stamdatafeltet ovenfor i pkt. 4.11, hvorefter Fordringshaver skal anføre forældelsesdatoen som 3 år fra forfaldsdatoen.

Forældelseskontrollen sker ved at sammenholde den beregnede forældelsesdato med stamdatafeltet "forfaldsdato" samt længden af den lovhjemlede forældelsesfrist, som for fordringer omfattet af denne fordringstype er 3 år, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1, hvilket er nærmere behandlet ovenfor under pkt. 3.2.

I de konkrete tilfælde, hvor der foreligger afbrydelse eller suspension, eller fordringen er omfattet af forældelseslovens § 21, stk. 2, 1. og 2. pkt. smh. stk. 3, kan forældelsesdatoen ligge senere end 3 år fra forfaldsdatoen. For at tage højde for forældelsesafbrydelse som følge af eksempelvis afdragsordninger, indstilles indgangsfilteret således, at fordringer, der er registeret med en forældelsesdato, som ligger senere end forfaldsdato plus 4 år vil give en fejlmeddelelse og sendes i høring.

Eksempelvis vil en fordring med forfaldsdato den 1. januar 2017 bestå reglen, hvis den af Fordringshaver beregnede forældelsesdato er den 1. januar 2020.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Høring.

5.5 Regel-ID R_3_1: Forældelsesdatoen skal være lig med eller ligge efter modtagelsesdatoen

Såfremt fordringens modtagelsesdato ikke ligger forud for eller er sammenfaldende med fordringens forældelsesdato, betyder dette, at fordringen er forældet på tidspunktet, hvor den modtages til inddrivelse.

Ved at opstille en regel om, at modtagelsesdatoen skal ligge forud for eller være sammenfaldende med forældelsesdatoen, sikres det således, at fordringen er retskraftig på tidspunktet, hvor RIM modtager fordringen til inddrivelse.

Såfremt reglen ikke overholdes, vil fordringen blive afvist, jf. Aftalens pkt. 9.1.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.6 Regel-ID R_4_1: Hovedstol skal være større end 0 kr.

Hovedstolen er udtryk for det beløb, fordringen havde, da den blev stiftet. En fordring kan ikke have en hovedstol på 0 kr. eller negativ værdi, da der i dette tilfælde ikke er tale om en fordring. Hovedstolen skal her ikke forveksles med en "0-fordring", som er muligheden for at oversende en hovedfordring med et fordringsbeløb på 0 kr.

På denne baggrund skal stamdatafeltet for hovedstolen altid indeholde et beløb større end 0 kr.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.7 R_4_2: Hovedstolen skal være mindre end eller lig med kr. 2.040

Afgiften, der danner grundlag for kravet, er fastsat i medfør af færdselslovens § 121, stk. 5 og 6.

Af stk. 5 fremgår, at afgiftsstørrelsen kan udgøre op til kr. 1.020 kr. For så vidt angår lastbiler og busser, hvis tilladte totalvægt overstiger 3,500 kg. kan afgiften maksimalt udgøre kr. 2.040.

På denne baggrund er indgangsfilteret indstillet med en øvre grænse på kr. 2.040 kr. for hovedstolen. I tilfælde af at der udstedes to eller tre parkeringsafgifter for samme overtrædelse, jf. færdselslovens § 121, stk. 6, vil hver af de pålagte parkeringsafgifter udgøre en selvstændig fordring, med hver sin selvstændige hovedstol, der derfor skal oversendes særskilt. Se hertil også afsnit 4.7 ovenfor.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning

5.8 Regel-ID R_4_4: Fordringsbeløbet kan ikke være negativt

Reglen er opstillet, fordi en fordring pr. definition ikke kan være negativ.

Med reglen kan en fordring være 0 kr., hvilket understøtter den situation, hvor fordringshaver skal kunne indsende en såkaldt "0-fordring" i de tilfælde, hvor en hovedfordring er indfriet, men underfordringer som gebyrer og renter fortsat ikke er betalt. Når disse underfordringer oversendes til inddrivelse, skal de kunne relateres til en hovedfordring. En "0-fordring" gør det muligt at overholde betingelsen om, at underfordringer altid skal relateres til en hovedfordring, og samtidig kan RIM se, hvad underfordringer som gebyrer og renter er beregnet af.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.9 Regel-ID R_4_7: Hovedstolen skal være større end eller lig med beløbet

Hovedstolen er udtryk for det beløb, fordringen havde, da den blev stiftet. Beløbet er fordringens nuværende pålydende, dvs. det beløb, som oversendes til inddrivelse. Beløbet er udtryk for hovedstolen fratrukket eventuelle indbetalinger fra skyldner, hvorfor beløbet vil være lig med hovedstolen eller – såfremt der er indbetalt en del af fordringen – mindre end hovedstolen.

Derfor er reglen opstillet således, at hovedstolen skal være større end eller lig med beløbet.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.10 Regel-ID R_5_1: Forfaldsdatoen skal ligge forud for modtagelsesdatoen

Den traditionelle obligationsretlige forståelse af forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, hvor fordringshaveren kan kræve fordringen betalt.

Hvis forfaldsdatoen ikke er indtrådt, kan fordringen ikke kræves betalt og derfor heller ikke sendes til inddrivelse. Forfaldsdatoen for fordringen skal derfor ligge forud for modtagelsesdatoen hos RIM.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.11 Regel-ID R_5_2: Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdatoen

Fordringer kan først overdrages til RIM, når betalingsfristen er overskredet og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Førend fordringen kan inddrives, skal sidste rettidige betalingsdato for fordringen således ligge forud for modtagelsesdatoen hos RIM.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.12 Regel-ID R_5_3: Stiftelsesdatoen skal ligge forud for modtagelsesdatoen

En fordring skal i sagens natur være stiftet, før den kan opkræves og inddrives. Der kan af denne grund ikke oversendes en fordring til inddrivelse, hvis fordringen ikke er stiftet.

Stiftelsesdatoen skal derfor ligge forud for modtagelsesdatoen hos RIM.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.13 Regel ID_R_6_1 og R_6_2: Sidste rettidige betalingsdato skal ligge samtidig med eller senere end forfaldsdatoen

En fordrings sidste rettidige betalingsdato kan i sagens natur ikke ligge forinden fordringens forfaldstidspunkt. Derfor er reglen sat sådan op, at fordringens sidste rettidige betalingsdato tidligst kan ligge samtidig med fordringens forfaldsdato.

Når fordringen søges opkrævet hos køretøjets ejer/den registrerede bruger, vil sidste rettidige betalingsdato tidligst ligge 10 dage efter, at parkeringsafgiften er meddelt denne.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.14 Regel-ID R_6_3 og 6_4: Forfaldsdato skal ligge 10 dage efter feltet stiftelsesdato

Det følger af det retlige grundlag for fordringer på betaling af parkeringsafgifter, at en parkeringsafgift skal betales inden 10 dage fra den dag, hvor afgiften pålægges.

På denne baggrund er filteret opsat til, at forfaldsdatoen skal ligge 10 dage efter stiftelsesdatoen.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.15 Regel-ID R_7_1: Stamdatafeltet for stiftelsesdato skal være udfyldt

I medfør af inddrivelsesbekendtgørelsens § 3, stk. 2, 3. pkt., skal Fordringshaver ved overdragelse af fordringer give alle oplysninger, som efter RIMs bestemmelse er nødvendige for inddrivelsen. Fordringer afvises fra registrering i modtagelsessystemet, hvis ikke nødvendige oplysninger efter § 3 er medsendt, jf. inddrivelsesbekendtgørelsens § 4, stk. 2, 1. pkt.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.16 Regel-ID R_7_2: Stamdatafeltet for forfaldsdato skal være udfyldt

I medfør af inddrivelsesbekendtgørelsens § 3, stk. 2, 3. pkt., skal Fordringshaver ved overdragelse af fordringer give alle oplysninger, som efter RIMs bestemmelse er nødvendige for inddrivelsen. Fordringer afvises fra registrering i modtagelsessystemet, hvis ikke nødvendige oplysninger efter § 3 er medsendt, jf. inddrivelsesbekendtgørelsens § 4, stk. 2, 1. pkt.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.17 Regel-ID R_7_3: Stamdatafeltet for sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt

I medfør af inddrivelsesbekendtgørelsens § 3, stk. 2, 3. pkt., skal Fordringshaver ved overdragelse af fordringer give alle oplysninger, som efter RIMs bestemmelse er nødvendige for inddrivelsen. Fordringer afvises fra registrering i modtagelsessystemet, hvis ikke nødvendige oplysninger efter § 3 er medsendt, jf. inddrivelsesbekendtgørelsens § 4, stk. 2, 1. pkt.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.18 Regel-ID R_7_9: Stamdatafeltet for periode start må ikke være udfyldt

I medfør af inddrivelsesbekendtgørelsens § 3, stk. 2, 3. pkt., skal Fordringshaver ved oversendelse af fordringer give alle oplysninger, som efter RIMs bestemmelse er nødvendige for inddrivelsen. Fordringer afvises fra registrering i modtagelsessystemet, hvis ikke nødvendige oplysninger efter § 3 er medsendt, jf. inddrivelsesbekendtgørelsens § 4, stk. 2, 1. pkt.

Da pålæg af parkeringsafgifter er et punkt i tid, er reglen opsat således, at periode start ikke angives ved oversendelsen af fordringen.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.19 Regel-ID R_7_10: Stamdatafeltet for periode slut må ikke være udfyldt

I medfør af inddrivelsesbekendtgørelsens § 3, stk. 2, 3. pkt., skal Fordringshaver ved oversendelse af fordringer give alle oplysninger, som efter RIMs bestemmelse er nødvendige for inddrivelsen. Fordringer afvises fra registrering i modtagelsessystemet, hvis ikke nødvendige oplysninger efter § 3 er medsendt, jf. inddrivelsesbekendtgørelsens § 4, stk. 2, 1. pkt.

Da pålæg af parkeringsafgifter er et punkt i tid, er reglen opsat således, at periode slut ikke angives ved oversendelsen af fordringen.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.20 Regel-ID R_7_11: Beskrivelsesfeltet skal være udfyldt

Fordringshaver skal ved oversendelse af en fordring angive en entydig identifikation af fordringen med afsæt i det antal oplysninger, der i henhold til parkeringskontrolbekendtgørelsens § 2 skal fremgå af parkeringsafgiften.

Det er imellem Aftalens parter aftalt, at beskrivelsesfeltet som minimum skal indeholde følgende oplysninger:

Registreringsnummer, klokkeslæt for afgiftens udstedelse, sted for forseelsen.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning

